

10η Κυριακή Λουκᾶ
(Λκ. 13, 10 – 17)

10 Δεκεμβρίου 2017

«...ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ κατησχύνοντο
πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ»

Τό μίσος καί ἡ ἀντιπάθεια τυφλώνουν πολλές φορές τόν ἄνθρωπο. Δέν ξέρει τί κάνει καί τί λέει ὁ ἄνθρωπος πού ἄφησε τήν κακία νά φωλιάσει μέσα του. Ἀπό τήν κακία του ὁ ἄνθρωπος πολλές φορές γίνεται γελοῖος, καθώς κάνει πράγματα πού δέν στέκουν μέ τή λογική καί ἐκτίθεται, χωρίς νά τό θέλει. Αὐτό ἔπαθε ὁ ἀρχισυνάγωγος τοῦ σημερινοῦ περιστατικοῦ. Ἀντιπαθεῖ τό Χριστό καί δέν ξέρει πῶς νά ἐκφράσει τό μίσος τῆς καρδιάς του γιά τόν Κύριο. Πουθενά δέν εἶναι δυνατόν νά Τόν φέρει σέ δύσκολη θέση. Ὁ Κύριος δέν συλλαμβάνεται στά λόγια. Προσπαθεῖ, λοιπόν, νά βρεῖ κάποιο λάθος στά ἔργα τοῦ Θεανθρώπου. Ὁ ἀναμάρτητος Χριστός, ὅμως, καί ἐκεῖ εἶναι ἄψογος.

Μέ τήν ὑποκριτική τήρηση τοῦ νόμου προσπαθεῖ ὁ ἀρχισυνάγωγος νά καλύψει τήν ἐκρηξη τῆς κακίας πού ἔχει ἀναστατώσει τήν καρδιά του. Εἶναι καί δειλός. Δέν τολμᾷ νά ἀπευθυνθεῖ στόν ἴδιο τό Χριστό καί νά τοῦ ζητήσῃ ἐξη-

γήσεις γιατί θαυματουργεί τό Σάββατο. Ἀπευθύνεται στόν ἀγράμματο ὄχλο. Μαλώνει τό λαό, γιά νά στιγματίσει τό Χριστό. Μιλáει πρός τό πλῆθος, ἀλλά τά λόγια του εἶναι μαχαίρια κοφτερά, πού θέλουν νά στιγματίσουν τό κύρος καί τή φήμη τοῦ Χριστοῦ. Θέλει νά γκρεμίσει τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ στά μάτια τῶν ἀνθρώπων καί, ἐπειδή δέν τολμᾷ νά ἔλθει σέ μία κατά μέτωπο σύγκρουση μαζί Του, διαβάλλει ἔμμεσα καί ὕπουλα τόν Κύριο, καθώς κατηγορεῖ τόν ἀπλό λαό γιά μία παρανομία, στήν ὁποία ὁ λαός «ἐξαναγκάζει» τό Χριστό νά πέσει.

Αὐτή ἡ μέθοδος διαβολῆς εἶναι σοβαρή καί εἰδεχθέστατη, διότι μοιάζει μέ κρυφό δηλητήριο, πού ἐνεργοποιεῖται ἀργά καί ἀθόρυβα, ἀλλά εἶναι θανατηφόρο. Ἐκ πρώτης ὄψεως ὁ ἀρχισυνάγωγος δικαιολογεῖ τό Χριστό γιά τήν παραβίαση τοῦ νόμου, διότι δέν παραβιάζει ὁ Χριστός τό νόμο ἀπό μόνος Του, ἀλλά ἐπειδή Τόν πιέζουν οἱ ἄνθρωποι μέ τά αἰτήματά τους. Οὐσιαστικά ὅμως μέσ' ἀπό τή φαινομενική αὐτή ἐπιείκεια καί μακροθυμία στιγματίζει καί κατηγορεῖ τόν Κύριο πώς εἶναι ἀδύναμος ὄχι μόνο νά τηρήσει τό νόμο, κατά τίς ἐπιταγές τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἀλλά εἶναι καί ἐντελῶς ἄχρηστος ὡς προσωπικότητα, ἀφοῦ ἀφήνεται πολύ εὐκόλα νά παρασυρθεῖ ἀπό τίς ἐπιθυμίες καί τίς ἐπιταγές τοῦ ὄχλου. Ἐνα τέτοιο πρόσωπο δέν μπορεῖ νά εἶναι ὁ Μεσσίας, δέν μπορεῖ νά λυτρώσει τόν Ἰσραήλ ἀπό τά πάθη του.

Ἔτσι δουλεύει ἡ διαβολή στή ζωή τοῦ ἀνθρώπου. Λειτουργεῖ ὡς μία ὕπουλη, μυστική καί ἀθόρυβη ἐπίθεση. Πολ-

λές φορές ντύνεται τό μανδύα τοῦ πολιτισμοῦ, ἄλλες φορές φοράει τό προσωπεῖο τῆς προόδου. Ἡ διαβολή εἶναι μία ὑπόγεια ἐπίθεση, πού στοχεύει στό νά ἐξουθενώσει, εἰ δυνατόν καί νά ἐξαφανίσει τό θύμα της. Ἡ χειρότερη διαβολή εἶναι αὐτή πού γίνεται στό ὄνομα τῆς εὐσεβείας καί τῆς πίστεως. Οἱ χειρότεροι, σκαιότεροι καί δολοφονικώτεροι συκοφάντες εἶναι κάποιοι ἐξωτερικά εὐσεβεῖς, στήν πραγματικότητα, ὅμως, αἰσχροί ὑποκριτές, πού στιγματίζουν τούς ἄλλους γιά θέματα πίστεως καί εὐλαβείας, ἐνῶ οἱ ἴδιοι εἶναι πολύ βρωμερώτεροι ἀπό τούς κατηγορουμένους τους. Εἶναι ἐκεῖνοι πού, ἐνῶ οἱ ἴδιοι ὑποφέρουν ἀπό ψυχασθένειες καί διαστροφές, κατηγοροῦν τούς ἄλλους ὡς προδότες τῆς πίστεως καί τῆς Ὁρθοδοξίας, ὡς ριψάσπιδες καί δειλούς, ὡς ἐκκοσμικευμένους καί ἁμαρτωλούς, καί, τό χειρότερο πάντων, ἀκόμη καί ὡς αἰρετικούς! Σάν τόν ἀρχισυνάγωγο τῆς σημερινῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς ἀναλαμβάνουν αὐτοί αὐτοβούλως νά γίνουν οἱ ὑπερασπιστές τῆς Ὁρθοδοξίας, οἱ σωτῆρες τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ἐπιτιμητές καί δικαστές τῶν πάντων, οἱ εἰσαγγελεῖς τοῦ Εὐαγγελίου, πού, ὡς «καθαροί» οἱ ἴδιοι, ρίχνουν στό «πῦρ τό ἐξώτερον» ὅλους τούς βρώμικους καί ἀνάξιους συνανθρώπους τους. Εἶναι αὐτοί πού μέ τή σκληρότητα τῆς καρδιάς τους καί τήν ἄτεγκτη συμπεριφορά τους ἐκδιώκουν τό Ἅγιο Πνεῦμα ἀπό τή ζωή τῆς Ἐκκλησιαστικῆς κοινότητας καί φέρνουν ταραχή καί σκανδαλισμό. Εἶναι αὐτοί διά τῶν ὁποίων δυσφημεῖται τό ὄνομα τοῦ Κυρίου στους ἀνθρώπους, ἀφοῦ παρουσιάζουν ἕνα Θεό ἀπάνθρωπο

καί σκληρό καί μία Ἐκκλησία ἀπόκοσμη καί ἀποκρουστική.

Ἀπέναντι σ' ὅλη αὐτή τήν ἀρρωστημένη κατάσταση πρέπει νά ἔχουμε δύο πράγματα ὑπ' ὄψιν μας. Πρῶτον, νά προσέξουμε νά μή γίνουμε σάν τόν ἀρχισυνάγωγο ὑποκριτές καί εὐσεβοφανεῖς. Νά μή γίνουμε ἐπικριτές καί κατηγοροὶ κανενός, γιά νά μήν ὑποκινήσουμε τήν αὐστηρότητα τοῦ Θεοῦ ἐναντίον μας. Δεύτερον, νά προσέξουμε καί, ὅπου διαπιστώνουμε αὐτή τή διεστραμμένη καί δηλητηριώδη συμπεριφορά, νά τήν ἀποκαλύπτουμε, χωρίς ντροπές καί ἀναστολές, ὅπως ἔκανε σήμερα ὁ Κύριος. Μπροστά στήν κακία καί σκληρότητα τοῦ ἀρχισυναγώγου, μπροστά στήν ἄγνοια τοῦ πραγματικοῦ νοήματος τοῦ Νόμου ὁ Χριστός φώναξε τό «ὑποκριτά»! Ἐμεῖς, μπροστά στήν ἐνοχλητική εὐσεβοφάνεια κάποιων ἀδελφῶν μας, ἄς φωνάζουμε ἐπίσης εὐθαρσῶς τό «ὑποκριτά», διότι ἔτσι κι ἐκείνους ὑπάρχει ἐλπίδα νά τούς ξυπνήσουμε, γιά νά ἔλθουν σέ μετάνοια, ἀλλά καί τό ὑπόλοιπο ἐκκλησιαστικό σῶμα νά τό προφυλάξουμε ἀπό κάποια πρόσωπα, πού σάν ἀρρωστημένα μέλη του μποροῦν νά τό τραυματίσουν καί νά τό πληγώσουν βαθιά.

Ἔτσι θά ἐργαζόμαστε οὐσιαστικά γιά τήν ἐνότητα τῆς πίστεως ἀνάμεσά μας. Μ' αὐτή τή συνολική ἐνότητα μποροῦμε νά ἔχουμε καί τήν κοινωνία τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ὅλους μαζί μπορεῖ νά μᾶς ἐξαγιαίνει καί νά μᾶς σώσει.

Ἀμήν.